

dig opholdstilladelse, lige pludselig kan blive indvandrere. Det skal ikke være frivilligt for dem, om de ønsker at returnere til deres hjemland, eller om de fortsat vil opholde sig i Danmark på de danske skatteyderes regning, hvor de skal ud og konkurrere med danskerne om de arbejdspladser, der ikke er nok af.

Grunden til, at denne forespørgsel har hastværk, er, at der nødvendigvis må træffes beslutninger, inden Folketinget går på juleferie. Det skyldes selvfølgelig det faktum, at der er en magisk 3-års-regel i udlændingeloven, hvorefter udlændinge kan overgå til permanent opholdstilladelse, når de har haft ophold i over 3 år. Det vil ske allerede her i december for utrolig mange af disse flygtninge.

Hvis regeringen havde fulgt det råd, den fik i december 1994 fra Fremskridtspartiet, Venstre og Det Konservative Folkeparti, havde vi undgået problemet, for så var den midlertidige opholdstilladelse, som man gav dem i 1992, blevet forlænget med 1 år til en 3-årig opholdstilladelse, og så skulle man først til at ansøge om asyl nu, hvor asylgrundlaget med fredens etablering er bortfaldet.

Fremskridtspartiet håber, at regeringen vil give nogle klare svar her i dag, ikke alene til Folketingets partier, men også til befolkningen – svar på, hvordan regeringen vil sikre planlægningen af de herboende jugoslavers returnering til hjemlandet, lige så hurtigt som det bliver muligt, og også således at der gives den nødvendige hjælp fra dansk side.

Vi ønsker også svar på, hvordan regeringen vil sikre, at flygtningene bliver behandlet ens, så alle de, der fik midlertidig opholdstilladelse, og som ikke har været her i 3 år, også er sikre på, at de bliver hjemsendt, når denne principbeslutning er truffet. Hvis man ikke gør det, vil flygtningene reelt blive forskelsbehandlet, fordi tidspunktet for, hvornår de har været her i 3 år, vil være forskelligt. Og netop ens behandling var argumentet, da man vedtog ændringen i 1994.

Fremskridtspartiet håber, at regeringen er klar med tilsagn om, at sagsbehandlingen af de igangværende asylansøgninger stoppes, fordi der ikke længere er noget asylgrundlag. Hvis ikke regeringen i dag giver Folketinget og befolkningen klare tilsagn, må regeringen finde sig i, at man kan have mistanke om, at det aldrig har været regeringens mening, at flygtningene fra det tidligere Jugoslavien, som oprindeligt fik midlertidig opholdstilladelse, skulle hjemsendes, hvilket regeringen lovede i mange taler her

i Folketinget, når der blev fred, og regeringen må finde sig i, at både befolkningen og partierne her i Folketinget fastholder denne mistanke: at meningen med lovændringen i 1994 formentlig var at ændre den midlertidige opholdstilladelse og at erstatte den med, at disse flygtninge kunne blive indvandrere.

Besvarelse

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det, der spørges om i denne forespørgsel, er vel også – hvis man skal stille det en lille smule anderledes op, end det skete her i begrundelsen for forespørgslen: Hvad ville der ske, hvis vi meget hurtigt begynder at sende folk tilbage?

Jeg synes, det er nødvendigt, at vi tager dette meget realistiske udgangspunkt. For det, der ville ske, ville være, at vi underløb den endnu forholdsvis spinkle, men forhåbentlig stadig mere stabile fredsproces, der er i gang i det tidligere Jugoslavien. Derfor ville det være uansvarligt, hvis man meget hurtigt begyndte at sende folk tilbage.

Det er ikke blot en dansk holdning. Det er en holdning, som bliver meget stærkt understreget af UNHCR, det er en holdning, som de andre europæiske lande giver udtryk for, og det er en holdning, som vore nabolande har, også de nordiske lande.

Derfor er det nødvendigt, at man som udgangspunkt gør sig klart, at hvis man vil freden, hvis man vil være med til at sikre en afvikling af den meget, meget ulykkelige krig, der har fundet sted i det tidligere Jugoslavien, er det nødvendigt, at man ikke forhaster sig med tilbage-sendingen.

Derfor er vi nødt til at lytte til UNHCR. Og hvad er det, de siger? De siger, at for det første er det allervigtigste, at de omkring 1,2 millioner internt fordrevne, der befinder sig i området, kommer på plads. Derefter er det nødvendigt, at man sørger for at finde en placering til dem, der er fordrevet til nærområdet, først og fremmest til Kroatien, og først derefter, at der bliver mulighed for, at folk, der opholder sig i fjernreliggende tredjelande, kan vende tilbage.

Hvis ikke vi følger dette meget nødvendige råd, vil vi underløbe den fred, som nu er på vej, og derfor ville det være aldeles uansvarligt, hvis vi over hals og hoved begyndte at sende folk tilbage.